

Date despre Titu Maiorescu si opera sa - prima parte

Fiu al profesorului Ioan Maiorescu si al Mariei (nascuta Popazu), Titu Maiorescu s-a nascut la 15 februarie 1840, la Craiova.

Intre anii 1846 si 1848 este elev al scolii primare din Craiova. Intrucat Maria Maiorescu se stabileste la Brasov (in absenta sotului trimis in strainatate), Titu Maiorescu isi continua studiile in acest oras unde, dupa absolvirea scolii primare, va fi inscris la Gimnaziul romanesc din Scheii Brasovului, in 1851 este inscris la Gimnaziul Academic din Viena, anexa pentru elevii externi ai Academiei Theresiane.

Din octombrie 1856 este intern la Academia Theresiana din Viena, pe care o absolveste in anul 1858. In perioada studiilor la acest institut, Maiorescu dovedeste deosebite calitati intelectuale, avand inca de acum preocupari la care nu va renunta pana la sfarsitul vietii.

In 1859, la Giessen, viitorul critic obtine titlul de doctor in filosofie, cu teza De philosophia Herbarti, apreciata cu magna cum laudae. Primind o bursa, pleaca in acelasi an la Paris, unde obtine licenta in litere.

Preocuparile filosofice ale lui Titu Maiorescu sunt concretizate in lucrarea Einiges philosophisches in gemeinfasslicher Form (1860), care dovedeste influenta lui Herbart si a lui Feuerbach asupra viitorului indrumator al culturii romane.

In 1860 obtine licenta in drept, la Paris, cu teza Du regime dotai.

Revine in tara in 1861, ocupand diferite functii in magistratura. Se casatoreste cu Clara Kremnitz. Numit director al Gimnaziului central din Iasi (1862), tine in acelasi timp si un curs de istorie la Universitatea din capitala Moldovei. In 1863 este decan al Facultatii de Litere din Iasi, mai apoi rector al universitatii din acelasi oras. Este suspendat din invatamant la 1 octombrie 1864 (pana in aprilie 1865), inscenandu-i-se un proces in urma caruia va fi achitat.

Un moment deosebit in viata lui Titu Maiorescu il constituie infiintarea societatii "Junimea", in 1864, al carei mentor spiritual a fost. La 1 martie 1867 apare revista "Convorbiri literare", care va avea un rol important in promovarea valorilor autentice ale literaturii romane.

Incepand cu anul 1871, se dedica activitatii parlamentare. In 1874 este numit ministru al Culturii si Instructiunii Publice, stabilindu-se la Bucuresti. Acum ii apare primul volum din Critice. Publica de asemenea Logica si traduce din Arthur Schopenhauer, Aforisme asupra intelepciunii in viata.